Lietas arhīva Nr. KA04-0427-18/3
ECLI:LV:RAT:2018:0524.11817001716.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 24.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Ludmila Poļakova,
tiesneši Guntars Stūris un Iveta Vīgante
piedaloties prokurorei Ilzei Bikiņai-Burkitei,
atklātā tiesas sēdē apelācijas kārtībā iztiesāja krimināllietu saistībā ar apsūdzētā /pers. E/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 6.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 6.novembra spriedumu /pers. E/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 298.panta otrajā daļā, un sodīts ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

Tāpat /pers. E/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 300.panta otrajā daļā, un sodīts ar piespiedu darbu uz 200 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts daļēji saskaitot sodus - piespiedu darbs uz 350 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda izciešanā /pers. E/ ieskaitīts īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2016.gada 17.februāra līdz 2016.gada 19.februārim, kas atbilst 24 piespiedu darba stundām. Neizciestā soda daļa 326 piespiedu darba stundas.

Drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzeklis - aizliegums izbraukt no valsts, atcelti pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Uzlikts par pienākumu /pers. E/ samaksāt par labu /pers. F/ *(/pers. F/)*, Baltkrievijas Republikas pilsonim, dzimušam /datums/, morālā kaitējuma kompensāciju 2000 EUR apmērā.

Kā arī uzlikts par pienākumu /pers. E/ samaksāt par labu /pers. H/ *(/pers. H/)*, Baltkrievijas Republikas pilsonim, dzimušam /datums/, morālā kaitējuma kompensāciju 2000 EUR apmērā.

Ar spriedumu izlemts jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Atbilstoši pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajam /pers. E/ deva apzināti nepatiesu ziņojumu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret noteiktām personām, kas saistīts ar apsūdzību sevišķi smaga nozieguma izdarīšanā, šādos apstākļos.

/pers. E/ 2016.gada 21.janvārī, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, atrodoties Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas pārvaldes 2.nodaļas dienesta telpās Čiekurkalna 1.līnijā 1, k-4, Rīgā, ar

nolūku, kas vērsts uz to, lai attiecībā pret viņa paziņām /pers. F/ un /pers. H/ tiktu uzsākts kriminālprocess, sniedza apzināti nepatiesu ziņojumu savā iesniegumā par to, ka /pers. F/ un /pers. H/ bez tiesiska pamata lika atdot viņa dokumentus, kā arī pieprasīja naudu un lika parakstīties, ka ir parādā /pers. F/ un /pers. H/ naudu 7000 EUR apmērā (izspiešana), zinot, ka patiesībā tas nebija noticis.

Ar savām darbībām /pers. E/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 298.panta otrajā daļā.

Turklāt /pers. E/ sniedza apzināti nepatiesas liecības pirmstiesas kriminālprocesā, būdams persona, kura brīdināta par krimināatbildību par apzināti nepatiesas

liecības sniegšanu pirmstiesas kriminālprocesā par smagu noziegumu, šādos apstākļos.

/pers. E/ 2016.gada 22.janvārī no plkst.09.07 līdz plkst.12.00, atrodoties Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas pārvaldes 2.nodaļas dienesta telpās Čiekurkalna 1.līnijā 1, k-4, Rīgā, būdams brīdināts par krimināatbildību pēc Krimināllikuma 300.panta par apzināti nepatiesu liecību sniegšanu, ko apliecināja ar savu parakstu, ar nolūku, kas vērsts uz to, lai attiecībā pret viņa paziņām /pers. F/ un /pers. H/ tiktu uzsākts kriminālprocess, sniedza apzināti nepatiesu cietušā liecību par to, ka /pers. F/ un /pers. H/ bez tiesiska pamata lika atdot viņa dokumentus, kā arī pieprasīja naudu un lika parakstīties, ka ir parādā /pers. F/ un /pers. H/ naudu 7000 EUR apmērā (izspiešana), tas ir, smaga nozieguma izmeklēšana, zinot, ka patiesībā tas nebija noticis.

Ar savām darbībām /pers. E/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 300.panta otrajā daļā.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. E/, kurš lūdz Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 6.novembra spriedumu atcelt pilnībā, attaisnojot viņu celtajās apsūdzībās pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas, 300.panta otrās daļas.

Apsūdzētais uzskata pirmās instances tiesas spriedumu par nepamatotu sekojošu apstākļu dēļ, un proti, pirmās instances tiesas spriedums balstīts uz cietušo liecībām, pievēršot tām lielāku ticamību, neskatoties uz to, ka no lietas materiāliem izriet būtiskas pretrunas.

Pirmās instances tiesas spriedumā norādīts, ka liecinieka /pers. J/ liecības neapliecina viņa iesniegumā un liecībās norādītos faktus par to, ka pirms parādzīmes uzrakstīšanas cietušie būtu pret viņu paaugstinājuši balsis vai draudējuši. Lai gan /pers. J/ norādīja, ka ar savu pārinieku aizgāja izkraut autobusu, un cietušie ar viņu uzkāpa autobusa otrajā stāvā, tādejādi pirmās instances tiesa nepievērsa uzmanību apstāklim, ka liecinieks nemaz nebija klāt sarunai autobusa otrajā stāvā.

Apsūdzētais par absurdām uzskata pirmās instances tiesā sniegtās operatīvā darbinieka /pers. K/ liecības. Apsūdzētā ieskatā, šādas Valsts policijas pārstāvja liecības ir nepieļaujamas, jo no liecību satura izriet, ka policijas darbinieks atbalsta draudēšanu, lai atgūtu parādus.

Lieciniece /pers. M/un liecinieks /pers. K/ norāda, ka viņš (apsūdzētais), būdams cietušā statusā, nav sadarbojies ar izmeklēšanu, lai gan cietušā

tiesības un pienākumi ir atrunāti Kriminālprocesa likuma 97.[1],103.pantā, un tiesa nav ņēmusi vērā viņa (apsūdzētā) sniegtās liecības par bailēm speciālo izmeklēšanas darbību veikšanas laikā.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 4.punktu, nolasīja liecinieces /pers. N/ (uzvārds) pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, tādejādi pārkāpjot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta trešās daļas d) apakšpunktu, kas paredz principu, ka visi pierādījumi pret viņu parasti jāuzrāda viņa klātbūtnē publiskā tiesas sēdē. Apsūdzētā ieskatā, tiesa nav darījusi visu, lai nodrošinātu liecinieces /pers. N/ klātbūtni.

Apsūdzētais norāda, ka no viņa iesniegumа satura neizriet nolūks saukt kādu pie krimināatbildības. Viņa iesniegums policijai nav uzskatāms par apzināti nepatiesu, tajā norādītas patiesas ziņas, jo visus notikumus viņš uztvēra kā reāli pret viņu vērstu izspiešanu. Krimināllietas materiālos esošajā parādzīmē norādītais maksimāli īsais naudas atdošanas termiņš, kas ir nākamā diena pēc parādzīmes izdošanas - 2015.gada 25.decembris, liecina par to, ka nauda no viņa tika izspiesta.

Tiesa pamato spriedumu ar cietušo un vairāku liecinieku liecībām, kurās apsūdzētais saskata būtiskas pretrunas. Turklāt liecinieku liecības neapstiprinās ar lietā esošajiem citiem materiāliem. Tāpat tiesa nav ņēmusi vērā aizstāvja izteikto argumentu tiesu debatēs, ka apsūdzības liecinieki un cietušie strādā vienā darba vietā un viņiem pirmstiesas izmeklēšanā ir bijusi iespēja saskaņot savas liecības.

Apsūdzētais uzskata, ka ziņas par viņa parādsaistībām, kas iegūtas viņa sakaru kontroles laikā, neattiecas uz lietas būtību, un tiesa nav vērtējusi, ka par parādu esamību lietā ir pretrunīgas ziņas, kas norāda uz to, ka izmeklēšanas un operatīvās darbības ir veiktas paviršu, novedot pie tā, ka trūkst konkrētu pierādījumu notiesājošam spriedumam.

Taisot pilno spriedumu, tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa 530.pantu, un proti, 2017.gada 6.novembrī tika pasludināts saīsinātais spriedums. Apsūdzētais iesniedzis tiesā lūgumu sagatavot pilnu spriedumu, uz ko tika saņemta 2017.gada 23.novembra rakstiska atbilde par pilnā sprieduma pieejamību 2017.gada 4.decembrī.

2017.gada 4.decembrī tika paziņots par jaunu sprieduma pieejamības laiku - 2017.gada 18.decembri. Sprieduma faktiskā pieejamības diena ir 2017.gada 28.decembris, tādejādi ir pārkāpta Kriminālprocesa 530.panta ceturtā daļa, kas nosaka, ka pilna sprieduma sastādīšanu var atlikt tikai vienu reizi. Par būtisku atzīstams apstāklis, ka atšķirībā no cietušajiem apsūdzētajam netika paziņots par pilna sprieduma pieejamības dienu.

Apsūdzētais uzsver, ka, lai atzītu, ka pēc Krimināllikuma 300.panta inkriminēto noziedzīgo nodarījumu viņš izdarījis ar tīšu nodomu, jākonstatē, ka viņš apzinājās, ka ar savām darbībām nodara kaitējumu jurisdikcijai, vēlējās, lai šāds kaitējums tiktu nodarīts un apzināti sniedza liecības, lai šo kaitējumu radītu. Uzskata, ka viņa darbības nesatur Krimināllikuma 300.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvo pusi un neatbilst Krimināllikuma 9.pantā paredzētajiem kritērijiem, pēc kuriem noziedzīgs nodarījumus atzīstams par izdarītu ar nodomu (tīši).

Apsūdzētā ieskatā, tiesa, iztiesājot lietu, nav ievērojusi Krimināllikuma 1.panta pirmās daļas nosacījumus par to, ka pie krimināatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu noziedzīgu nodarījumu, kuram ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Bez iepriekš izklāstītajiem argumentiem par noziedzīga nodarījuma subjektīvās puses neesamību, spriedumā nav konstatēts noziedzīgā nodarījuma objekts - jurisdikcijas intereses.

Tiesa nav ņēmusi vērā aizstāvības liecinieka /pers. P/ liecības par apsūdzētajam izteiktajiem draudiem, ka it kā esošo parādu atgūs "ar savām metodēm". Turklāt cietušā sūtītās īsziņas uz apsūdzētā telefonu arī liecina par draudu izteikšanu.

Tiesa nav vērtējusi liecinieces /pers. N/ (uzvārds) liecības par pases un personas apliecības atdošanas apstākļiem un nepamatoti atzina, ka tās apsūdzētais atdevis labprātīgi. Tiesa nav vērtējusi apstākli, ka pilsoņa pase ir Latvijas Republikas īpašums un var atrasties vienīgi pie tās personas, kurai šī pase izdota.

Apsūdzētais lūdz pievienot krimināllietas Nr.11817001716 materiāliem 2016.gada 17.februārī izbeigtā kriminālprocesa Nr.11817000416 materiālus, jo tiem ir būtiska nozīme lietas iztiesāšanā.

Lūdz atcelt viņam piemēroto papildus drošības līdzekli - aizliegumu izbraukt no valsts, jo šādam papildus drošības līdzeklim ir zudusi jēga, kā arī izsaukt uz tiesu lieciniekus /pers. N/ (uzvārds), /pers. P/ un /pers. J/.

Pieņemot lēmumu par lietas pieņemšanu iztiesāšanai apelācijas kārtībā, Rīgas apgabaltiesas tiesnese apsūdzētā /pers. E/ lūgumu par liecinieces /pers. N/ aicināšanu nolēma apmierināt, lūgumu par liecinieku /pers. P/ un /pers. J/ aicināšanu uz tiesas sēdi noraidīt, jo liecinieki tika nopratināti pirmās instances tiesā. Lūgumu par izbeigtās krimināllietas Nr.11817000416 materiālu izprasīšanu izlemt tiesas sēdē, uzklausot procesā iesaistīto personu viedokļus.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. E/ uzturēja savu apelācijas sūdzību, lūdza atcelt pirmās instances tiesas spriedumu uz apelācijas sūdzībā norādīto motīvu pamata, kā arī uzturēja lūgumu par izbeigtās krimināllietas materiālu izprasīšanu.

Apsūdzētais norādīja, ka viņam nav nepieciešama aizstāvja piedalīšanās apelācijas instances tiesas sēdē, jo viņš spēj patstāvīgi veikt savu aizstāvību. Aizstāvības runā apsūdzētais atkārtoja apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, kuru dēļ Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas spriedums ir atceļams un lietā taisāms jauns - /pers. E/ attaisnojošs spriedums.

Prokurore I.Bikiņa-Burkite lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu, apsūdzētā apelācijas sūdzību noraidīt.

Motīvu daļa

Iztiesājusi krimināllietu apelācijas instances tiesas sēdē, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un prokurores viedokli, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par /pers. E/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas, 300.panta otrās daļas, kā arī daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. E/ izmantoja tiesības nesniegt liecības un apstiprināja pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības.

Krimināllietu tiesas kolēģija noraidīja /pers. E/ lūgumu izprasīt izbeigtās krimināllietas materiālus, jo atzina, ka, saistībā ar minēto krimināllietu, pirmās instances tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki un lietā ir pietiekoši pierādījumi, lai lemtu par celtās apsūdzības pamatotību vai nepamatotību.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. E/ pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas, 300.panta otrās daļas notiesāts likumīgi un pamatoti. Viņa vaina minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar pirmstiesas kriminālprocesā iegūtiem un pirmās instances tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem.

Lieciniece /pers. N/ (uzvārds) netika nopratināta pirmās instances tiesas sēdē, lieciniece nebija ieradusies arī uz apelācijas instances tiesu un tiesai nebija iespējas nodrošināt liecinieces ierašanos uz tiesu sakarā ar ziņu trūkumu par viņas iespējamo atrašanās vietu, jo lietā iegūtas ziņas, ka lieciniece deklarētajā dzīves vietā nedzīvo, bet izbraukusi uz citu valsti un viņas konkrēta dzīves vietas adrese nav zināma.

Ievērojot, ka apsūdzētajam tika liegta iespēja nopratināt liecinieci atklātā tiesas sēdē un tiesai nepastāvēja iespējas noskaidrot, ka liecinieces neierašanas tiesā notikusi pamatota iemesla dēļ, Krimināllietu tiesas kolēģija, atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras norādījumiem, izslēdz no pierādījumiem liecinieces /pers. N/ (uzvārds pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, nolūkā izslēgt apsūdzētā tiesību uz aizstāvību

ierobežojumus.

Neskatoties uz to, ka liecinieces /pers. N/ (uzvārds) liecības nav ņemamas vērā, vērtējot /pers. E/ vainas pierādījumus, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka pārējie lietā iegūtie pierādījumi norāda uz /pers. E/ vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā. Šie pierādījumi ir pietiekoši secinājumam, ka pirmās instances tiesa ir pareizi novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 520.panta otrās daļas noteikumiem, taisījusi notiesājošu spriedumu, jo iztiesāšanas gaitā apsūdzētā vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Apelācijas instances tiesa nesaskata būtiskas pretrunas cietušo un liecinieku liecībās, un tiesai nav radušās saprātīgas šaubas par /pers. E/ vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Krimināllikuma 298.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud jurisdikcijas institūciju likumam atbilstošas darbības intereses.

/pers. E/ ir veicis minētajā pantā paredzētās objektīvās darbības - sniedzis nepatiesu ziņojumu, kurā norādīts, ka citas konkrētas personas ir izdarījušas noziedzīgu nodarījumu, darījis to nolūkā panākt kriminālprocesa uzsākšanu pret šīm personām, kaut gan patiesībā tās nav izdarījušas ziņojumā norādīto noziedzīgo nodarījumu. Ziņojums saturēja norādi uz nodarījuma izdarīšanu un personām, kas to izdarījušas, bet sniegtās ziņas nav patiesībai atbilstošas.

No objektīvās puses Krimināllikuma 298.panta panta pirmajā daļā paredzētajam ziņojuma saturam jābūt tādam, kas satur norādi uz nodarījuma izdarīšanas apstākļiem un personu, kas to izdarījusi, bet sniegtās ziņas ir patiesībai neatbilstošas *(Sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 12.decembra lēmums lietā Nr.SKK-619/2007).*

Turklāt ziņojums satur apzināti nepatiesas ziņas par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, kas ir nepatiesa ziņojuma kvalificējošais apstāklis, sakarā ar ko /pers. E/ noziedzīgais nodarījums tika kvalificēts pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka noziedzīgo nodarījumu /pers. E/ ir veicis ar tīšu nodomu, jo apzinājās, ka ziņas ir nepatiesas un tās ir sniegtas nolūkā panākt personu saukšanu pie krimināatbildības.

/pers. E/ iebildumi par to, ka viņš nav vēlējies, lai /pers. F/ un /pers. H/ tiktu saukti pie krimināatbildības, neatbilst lietā iegūtajiem pierādījumiem, jo turpmākās /pers. E/ darbības liecina par to, ka viņš ir vēlējies, lai minētās personas tiktu sauktas pie krimināatbildības - piekrita viņa atzīšanai par cietušo kriminālprocesa ietvaros (lietas 1.sējuma 6.lapa), piekrita piedalīties speciālo izmeklēšanas darbību veikšanā - personas audiokontrolē (lietas 1.sējuma 103-125.lapa).

Nodarījums ir formāla sastāva noziedzīgs nodarījums un ir pabeigts ar brīdi, kad apzināti nepatiesais ziņojums ir nonācis valsts iestādē, kas tiesīga izlemt par krimināllietas ierosināšanu.

Uz 2016.gada 21.janvārī Valsts policijā saņemtā /pers. E/ iesnieguma pamata 2016.gada 22.janvārī tika pieņemts lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu (lietas 2.sējuma 1-2., 5.lapa).

Krimināllikuma 300.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud jurisdikcijas intereses patiesības noskaidrošanā krimināllietā.

/pers. E/ ir veicis minētajā pantā paredzētās objektīvās darbības - cietušā statusā ir sniedzis nepatiesas liecības kriminālprocesā.

/pers. E/ liecības ir nepatiesas, jo kriminālprocesā viņš ir sniedzis liecību, kurā tika sagrozīti fakti, noliegti un noklusēti patiesie apstākļi, sniegtas īstenībai neatbilstošas ziņas, kas tieši attiecās uz lietu un no kurām ir atkarīga lietas pareiza izskatīšana vai izspriešana.

Nepatiesa liecība Krimināllikuma 300.panta izpratnē ir tāda liecība, kura ne tikai apzināti neatbilst īstenībai, bet arī ir nozīmīga īstenības noskaidrošanai konkrētajā lietā *(Sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 27.janvāra lēmums lietā Nr.SKK-23).*

/pers. E/ nepatiesā liecība ir sniegta, izmeklējot sevišķi smagu noziegumu, tāpēc viņa darbības tika kvalificētas pēc Krimināllikuma 300.panta.

Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. E/ noziedzīgu nodarījumu ir veicis ar tīšu nodomu, jo apzinājās, ka liecība ir nepatiesa un vēlējas tādu saturu paust pirmstiesas izmeklēšanā pēc attiecīga brīdinājuma.

Nodarījumam ir formāls sastāvs un tas ir pabeigts ar brīdi, kad procesuāli fiksēta cietušā nepatiesa liecība.

Krimināllietas materiāliem pievienotas SIA "Creditreform Latvija" Fizisko personu parādvēstures datu bāzes ziņas par 2016.gada 16.februārī reģistrēto informāciju par /pers. E/ parādsaistībām un maksājumu kavējumiem (lietas 1.sējuma 209-210.lapa), kā arī SIA "BITE Latvija" un SIA "Lattelekom" izziņas par /pers. E/ parādiem. AS "Latvenergo" ir sniegusi informāciju, ka starp /pers. E/ un AS "Latvenergo" nav pastāvējušas darījumu attiecības par elektroenerģijas tirdzniecību.

No krimināllietas materiāliem redzams, ka saīsinātais spriedums tika pasludināts 2017.gada 6.novembrī.

2017.gada 6.novembrī un 2017.gada 14.novembrī /pers. E/ ir griezies ar lūgumu sagatavot pilnu spriedumu.

2017.gada 23.novembrī /pers. E/ tika paziņots, ka pilns tiesas spriedums būs pieejams 2017.gada 4.decembrī.

2017.gada 4.decembrī /pers. E/ tika paziņots, ka pilns tiesas spriedums būs pieejams 2017.gada 18.decembrī.

No pilna sprieduma rezolutīvās daļas redzams, ka pilna sprieduma pieejamības diena ir 2017.gada 28.decembris.

Pilnu spriedumu /pers. E/ ir saņēmis 2018.gada 4.janvārī.

Pastāvot šādiem apstākļiem, apelācijas instances tiesa atzīst par pamatotu /pers. E/ norādi uz to, ka pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 530.panta ceturtās daļas noteikumus.

Tomēr minētais pārkāpums nav atzīstams par būtisku, kas, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 575.panta nosacījumiem, katrā ziņā izraisa tiesas nolēmuma atcelšanu vai novedis pie nelikumīga nolēmuma, tas nav atzīstams par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un jauna attaisnojoša sprieduma taisīšanai.

Atstājot pirmās instances tiesas notiesājošo spriedumu negrozītu daļā par /pers. E/ vainu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, apelācijas instances tiesa, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta sestās daļas noteikumiem, neatkārto pirmās instances tiesas spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Pirmās instances tiesa par /pers. E/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktu ir atzinusi apstākli, ka /pers. E/ veiktais noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ, nekonkretizējot, tieši kurš noziedzīgais nodarījums ir izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ.

Gan Krimināllikuma 298.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums, gan Krimināllikuma 300.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums var būt izdarīts, pastāvot tādam kvalificējošam apstāklim kā mantkārīgs nolūks.

Uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi kvalificējošo pazīmi - noziedzīga nodarījuma izdarīšana mantkārīgā nolūkā saturēja gan Krimināllikuma 298.panta otrā daļa, gan Krimināllikuma 300.panta otrā daļa.

Apsūdzība pēc abiem pantiem /pers. E/ celta, pastāvot tikai vienam kvalificējošam apstāklim. Pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas - ziņojums satur nepatiesas ziņas par smaga vai sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, pēc Krimināllikuma 300.panta otrās daļas - izmeklējot lietu par sevišķi smagu noziegumu.

Kvalificējošā pazīme - mantkārīgā nolūkā - netika norādīta nedz spriedumā aprakstot katra panta dispozīciju, nedz, norādot katra inkriminētā noziedzīga nodarījuma faktiskos apstākļus, kas nosaka juridisko kvalifikāciju.

Krimināllikuma 48.panta ceturtā daļa noteic, ka par atbildību pastiprinošu apstākli nav atzīstams tāds apstāklis, kurš šajā likumā paredzēts kā

noziedzīga nodarījuma sastāva pazīme.

Tiesa nav motivējusi Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punkta piemērošanu.

Pastāvot šādiem apstākļiem, Krimināllietu tiesas kolēģija atzīst, ka no pirmās instances tiesas sprieduma izslēdzams /pers. E/ atbildību pastiprinošais apstāklis - noziedzīgu nodarījumu izdarīšana mantkārīgu tieksmju dēļ.

/pers. E/ atbildību pastiprinošā apstākļa izslēgšanu apelācijas instances tiesa atzīst par pamatu /pers. E/ noteiktā soda mīkstināšanai - gan tā, kas noteikts pēc katra Krimināllikuma panta, gan galīgā soda, kas noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu.

Citi apstākļi, kas būtu par pamatu /pers. E/ noteikta soda mīkstināšanai, lietā nepastāv, jo apelācijas instances tiesā netika konstatēti jauni apstākļi gan par noziedzīgo nodarījumu raksturu, gan apsūdzētā personību.

Pirmās instances tiesa ir izlēmusi jautājumu par drošības līdzekļa - uzturēšanās noteiktā vietā un papildus drošības līdzekļa - aizlieguma izbraukt no valsts atcelšanu pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Nav pamata minēto drošības līdzekļu atcelšanai līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, jo joprojām nav zudis to piemērošanas pamats.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2017.gada 6.novembra spriedumu atcelt daļā par /pers. E/ pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas un 300.panta otrās daļas noteikto sodu, kā arī daļā par galīgo sodu, kas noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu.

/pers. E/ pēc Krimināllikuma 298.panta otrās daļas sodīt ar piespiedu darbu uz 180 (simt astoņdesmit) stundām.

/pers. E/ pēc Krimināllikuma 300.panta otrās daļas sodīt ar piespiedu darbu uz 180 (simt astoņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgo sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt daļēji saskaitot sodus - piespiedu darbu uz 330 (trīs simti trīsdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu soda termiņā /pers. E/ ieskaitīt apcietinājuma laiku no 2016.gada 17.februāra līdz 19.februārim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darba stundām. Neizciestā soda daļa 306 (trīs simti sešas) piespiedu darba stundas.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilns nolēmums pieejams 2018.gada 7.jūnijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja, tiesnese Ludmila Poļakova

Tiesnesis Guntars Stūris

Tiesnese Iveta Vīgante